

Opis zajęć (sylabus).

Nazwa zajęć:	Choroby wewnętrzne koni	ECTS	3
Nazwa zajęć w j. angielskim:	Equine internal diseases		
Zajęcia dla kierunku studiów:	Weterynaria		

Język wykładowy:	polski	Poziom studiów:1	
Forma studiów:	☒ stacjonarne ☐ niestacjonarne	Status zajęć:	☐ podstawowe ☒ obowiązkowe ☒ kierunkowe ☐ do wyboru
		Numer semestru: 8	☐ semestr zimowy ☒ semestr letni
Rok akademicki, od którego obowiązuje opis (rocznik):		2021/22	Numer katalogowy: WET-W-JMSS-08L-K16/1_20

Koordinator zajęć:	Dr n. wet. Małgorzata Wierzbicka
Prowadzący zajęcia:	Nauczyciele akademicki Instytutu Medycyny Weterynaryjnej, Katedra Chorób Dużych Zwierząt z Kliniką, Zakład Chorób Wewnętrznych. Doktoranci zgodnie z obowiązującym wewnętrznym aktem prawnym. Inni specjaliści w zależności od potrzeb i możliwości
Założenia, cele i opis zajęć:	<p>Założeniem i celem przedmiotu jest nauczanie studentów definicji, występowania, skutków chorób, etiologii, patogenez, rozpoznawania, objawów klinicznych, badań dodatkowych, diagnostyki różnicowej, zmian anatomo-patologicznych, powikłań, leczenia, rokowania i zapobiegania chorobom wewnętrznym koni. Program zawiera wiadomości o chorobach wewnętrznych koni, spotykanych w praktyce weterynaryjnej. Student otrzyma podstawowe informacje z sposobu przeprowadzania wywiadu środowiskowego i chorobowego, rozpoznawania, w tym stosowania badań laboratoryjnych i obrazowych, leczenia i zapobiegania chorobom.</p> <p>Tematyka wykładów: Choroby skóry koni ze szczególnym uwzględnieniem chorób o podłożu alergicznym, pasożytniczym, grzybiczym oraz zmian nowotworowych. Choroby górnych dróg oddechowych koni; choroby nosa, gardła, krtani, worków powietrznych, zatok przynosowych i tchawicy. Choroby układu oddechowego koni; RAO, powysiłkowe krwawienie z płuc. Choroby układu oddechowego koni; zapalenia płuc, obrzęk płuc, rozedma płuc. Choroby układu oddechowego koni; choroby opłucnej. Choroby układu krążenia u koni- choroby serca. Choroby układu krążenia u koni- choroby obwodowych naczyń krwionośnych i limfatycznych. Choroby układu pokarmowego koni – choroby jamy ustnej, gardła i przełyku. Choroby układu pokarmowego koni - choroby żołądka. Choroby układu pokarmowego koni – choroby jelit cienkich. Choroby układu pokarmowego koni – choroby jelit grubych. Choroby układu wydalniczego- niezakaźne i zakaźne choroby nerek, moczowodów i pęcherza moczowego Choroby centralnego układu nerwowego. Choroby obwodowego układu nerwowego. Choroby niedoborowe.</p> <p>Tematyka ćwiczeń: Rozpoznawanie, diagnostyka różnicowa, leczenie i zapobieganie chorobom skóry u koni. Choroby górnych dróg oddechowych – rozpoznawanie, diagnostyka różnicowa, leczenie i zapobieganie. Choroby dróg oddechowych – rozpoznawanie, diagnostyka różnicowa, leczenie i zapobieganie RAO, powysiłkowego krwawienia z płuc. Choroby dróg oddechowych – rozpoznawanie, diagnostyka różnicowa, leczenie i zapobieganie. (zapalenia płuc, obrzęk płuc, rozedma płuc i choroby opłucnej). Rozpoznawanie, diagnostyka różnicowa, leczenie i zapobieganie chorobom układu krążenia u koni. Choroby jamy ustnej, gardła, przełyku u koni – rozpoznawanie, diagnostyka różnicowa, leczenie i zapobieganie. Choroby żołądka u koni – rozpoznawanie, diagnostyka różnicowa, leczenie i zapobieganie. Choroby jelit cienkich u koni – rozpoznawanie, diagnostyka różnicowa, leczenie i zapobieganie. Choroby jelit grubych u koni – rozpoznawanie, diagnostyka różnicowa, leczenie i zapobieganie. Choroby układu moczowego u koni – rozpoznawanie, diagnostyka różnicowa, leczenie i zapobieganie. Choroby układu nerwowego u koni – rozpoznawanie, diagnostyka różnicowa, leczenie i zapobieganie. Ochwat, mięśniochwat i inne choroby mięśni u koni – rozpoznawanie, diagnostyka różnicowa, leczenie i zapobieganie. Choroby metaboliczne i endokrynologiczne i niedoborowe u koni – rozpoznawanie, diagnostyka różnicowa, leczenie i zapobieganie u koni. Choroby źrebiąt – biegunki, choroby układu oddechowego, robaczyce, zespół słabego źrebięcia.</p> <p>Treści kształcenia wykładów są uzupełnieniem treści kształcenia ćwiczeń.</p>
Formy dydaktyczne, liczba godzin:	a) Wykłady ; liczba godzin 15; b) Ćwiczenia laboratoryjne ; liczba godzin 10; c) Ćwiczenia kliniczne; liczba godzin 20;
Metody dydaktyczne:	Wykłady: prezentacje multimedialne autorstwa pracowników IMW odpowiedzialnych za prowadzenie wykładów . Ćwiczenia laboratoryjne: przeprowadzanie i omawianie badań laboratoryjnych, analiza przypadków klinicznych, analiza wyników badań, dyskusja

		Ćwiczenia kliniczne: przeprowadzanie badania klinicznego zwierząt, leczenie przypadków klinicznych, analiza wyników badań, pobieranie materiału do badań dodatkowych Konsultacje dla studentów - 1h/tydzień. Sposób organizacji konsultacji zostanie określony przez koordynatora przedmiotu na początku semestru.		
Wymagania formalne i założenia wstępne:		Zaliczenie z przedmiotów: Anatomia topograficzna, Fizjologia zwierząt 2, Biochemia 2, Diagnostyka kliniczna i laboratoryjna 2, Farmakologia weterynaryjna 2, Żywnienie zwierząt i paszoznawstwo, Patofizjologia, Chirurgia ogólna i anestezjologia, Diagnostyka kliniczna i laboratoryjna 2, Patomorfologia 3, Diagnostyka obrazowa dużych zwierząt.		
Efekty uczenia się:		treść efektu przypisanego do zajęć:	Odniesienie do efektu kierunkowego	Siła dla ef. kier*
Wiedza: (absolwent zna i rozumie)	W1	Student zna patomechanizmy i przebieg kliniczny chorób	B.W.3	2
	W2	Student zna zasady przeprowadzania wywiadu oraz badania fizykalnego	B.W.5	3
	W3	Student zna zasady leczenia i zapobiegania w poszczególnych jednostkach chorobowych	B.W.3	2
	W4	Student zna zasady postępowania diagnostycznego, z uwzględnieniem diagnostyki różnicowej,	B.W.4	3
	W5	Student zna zasady monitoringu choroby na podstawie danych klinicznych i wyników badań laboratoryjnych i dodatkowych	B.W.6	3
Umiejętności: (absolwent potrafi)	U1	Student potrafi przeprowadzić wywiad z opiekunem zwierzęcia	B.U.2	3
	U2	Student potrafi w sposób bezpieczny przeprowadzić badanie lekarsko-weterynaryjne zwierzęcia	B.U.3; B.U.1	3
	U3	Na podstawie wywiadu i badania ogólnego Student potrafi zaordynować i wykonać odpowiednie badanie szczegółowe oraz badania dodatkowe	B.U.4	2
	U4	Student potrafi przeprowadzić diagnostykę różnicową	B.U.4	3
	U5	Student potrafi zaordynować odpowiednie postępowanie z pacjentem - w tym farmakoterapię, dietoterapię	B.U.9, B.U.10, B.U.13	3
	U6	Student potrafi prowadzić dokumentację lekarsko-weterynaryjną	B.U.6	2
	U7	Student potrafi pobierać materiał do badań dodatkowych oraz interpretować otrzymane wyniki	B.U.6	3
Kompetencje: (absolwent jest gotów do)	K1	Student jest gotowy brać odpowiedzialność za swoje czyny i decyzje	KS.1	2
	K2	Student Jest gotowy do prezentowania postawy zgodnej z deontologią lekarsko-weterynaryjną oraz Kodeksem Etyki Lekarza Weterynarii	KS.2	1
	K3	Student zdaje sobie sprawę z ciągłego rozwoju nauki i jest gotowy do poszerzania i aktualizowanie wiedzy	KS.4	1
Treści programowe zapewniające uzyskanie efektów uczenia się:		Program obejmuje wykłady i ćwiczenia praktyczne z zakresu chorób wewnętrznych koni. W trakcie kursu studenci zdobywają wiedzę i umiejętności praktyczne w zakresie chorób wewnętrznych koni: dermatologii, kardiologii, gastroenterologii, urologii, neurologii, chorób układu oddechowego i metabolicznych, neonatologii oraz programów zdrowotnych u koni.		
Sposób weryfikacji efektów uczenia się:		Student zobowiązany jest zaliczyć dwa kolokwia pisemne w semestrze (pytania otwarte; zalicza 60% punktów), otrzymując ocenę w zakresie 2,0-5,0. Na poszczególnych kolokwium obowiązuje cały materiał z harmonogramu wykładów, ćwiczeń praktycznych i seminaryjnych poprzedzających kolokwium oraz stosowny materiał z literatury podstawowej i uzupełniającej. II termin kolokwium, odbywa się w tej samej formie. Na koniec semestru student zobowiązany jest zaliczyć ustne kolokwium praktyczne zaliczające zajęcia praktyczne, z którego otrzymuje ocenę w zakresie 2,0-5,0. Egzamin pisemny sprawdzający wiedzę wykładową i ćwiczeniową (zalicza 60%). Skala procentowa ocen z egzaminu: 61-69% - ocena dostateczna (3) 70-76% - ocena dostateczna plus (3+) 77-84% punktów – dobra (4,0) 85-92% punktów – dobra plus (4,5) 93-100% punktów – bardzo dobra (5,0) Dla studentów, którzy usprawiedliwią swoją nieobecność na zaliczeniach cząstkowych i egzaminie końcowym w wymaganym terminie wyznaczone zostaną terminy dodatkowe dla tych zaliczeń (po jednym dodatkowym terminie/zaliczeniu, poza nimi nie przewiduje się żadnych dodatkowych terminów zaliczeń/egzaminu). Poza wskazanymi sposobami weryfikacji efektów uczenia (forma, liczba) nie przewiduje się żadnych dodatkowych. W sytuacji odgórnego zawieszenia realizacji zajęć w Uczelni i konieczności nauczania zdalnego, dopuszcza się inne metody weryfikacji realizowanych efektów uczenia w sposób adekwatny do sytuacji.		
Szczegóły dotyczące sposobów weryfikacji i form dokumentacji osiągniętych efektów uczenia się:		Wpis do systemu eHMS oraz dokumentacja zawarta w „Teczce przedmiotu” (indywidualne karty oceny studentów, listy obecności, pula pytań dla form pisemnych i ustnych, prace pisemne studentów).		
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową:		Dopuszczalna liczba nieobecności na zajęciach – zgodnie z aktualnym regulaminem studiów.		

	Do uzyskania pozytywnej oceny końcowej konieczne jest zaliczenie kolokwium pisemnych i kolokwium praktycznego oraz egzaminu pisemnego. Ocena końcowa z przedmiotu Choroby wewnętrzne koni to średnia ważona wyników ocen: z egzaminu (60%) i oceny z kolokwium pisemnych i kolokwium praktycznego (40%).
Miejsce realizacji zajęć:	Zajęcia z przedmiotu prowadzone będą: w salach ćwiczeniowych Kliniki Katedry Chorób Dużych Zwierząt z Kliniką na Wolicy oraz salach ćwiczeniowych Wydziału Medycyny Weterynaryjnej SGGW w Kampusie na Ursynowie. Zajęcia kliniczne odbywać się będą w klinice koni.
Literatura podstawowa i uzupełniająca: 1. Praktyka kliniczna: Konie. Dietz O., Huskamp B.. Galaktyka 2006. 2. Choroby układu oddechowego koni, Wydanie II. Sikora J. SIMA WLW, 2009. 3. Choroby układu pokarmowego koni. Sikora J. SIMA WLW, 2008. 4. Manual of equine gastroenterology. T. Mair, T. Divers, N. Ducharme. Saunders, 2002. 5. Zarys diagnostyki klinicznej koni. Pinsent P.J.N., Fuller C.J. SIMA WLW. 6. Atlas chorób źrebiąt. S.B. McAuliffe, N.M. Slovis. Elsevier, 2010. 7. Current therapy in equine medicine. 6th ed. N.E. Robinson, K.A. Sprayberry. Saunders Elsevier, 2009. 8. Equine dermatology. D.W. Scott, W.H. Miller. Saunders, 2003.	
Wskazane przez prowadzącego publikacje naukowe z zakresu omawianych treści kształcenia oraz prowadzonych w jednostce badań naukowych.	
UWAGI	

*) 3 – zaawansowany i szczegółowy, 2 – znaczący, 1 – podstawowy.

Wskaźniki ilościowe charakteryzujące moduł/przedmiot:

Szacunkowa sumaryczna liczba godzin pracy studenta (kontaktowych i pracy własnej) niezbędna dla osiągnięcia zakładanych dla zajęć efektów uczenia się - na tej podstawie należy wypełnić pole ECTS:	75 h
Łączna liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia:	2 ECTS